
Lublin-Pałac Lubomirskich, gm. loco, woj. lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 273

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W trakcie nadzorów archeologicznych nad wykopami związanymi z przebudową sieci zadokumentowano:

- fundamenty zabudowy z XVIII w. w obrębie skrzyżowania ulic Narutowicza i Okopowej (działki nr 29 i 31),
- mur ogradzający dawną posiadłość ss. wizytek, wzniesiony około 1730 r.,
- poziomy użytkowe i najstarszy poziom wyznaczony przez strop lessu tworzącego naturalne podłoże.

W warstwach związanych z najstarszymi poziomami użytkowymi znaleziono ułamki naczyń i kafle, przeważnie z XVII w. Ustalono granice deniwelacji terenowych, które w ul. Górnej tworzyły linię fortyfikacji z pierwszej ćwierci XVII w.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

LUBLIN-Pałac Lubomirskich, gm. loco, woj. lubelskie

- założenie pałacowo-parkowe z końca XVI i z XVII-XVIII wieku

Nadzory archeologiczne nad wykopem pod przyłączy sanitarne, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Andrzeja Hunicza (SKRYPTORIUM). Finansowane przez Zarząd Inwestycji Szkół Wyższych. Łączna długość wykopów wynosiła 30 metrów.

W nadzorowanym wykopie pod przyłączy sanitarne w obrębie wschodniego dziedzińca pałacu Lubomirskich odkryto szereg murów związanych z późniejszymi dobudówkami. Zadokumentowano tu warstwy nasypowe związane z kolejnymi etapami rozbudowy pałacu. Znaleziono interesujące ułamki naczyń i ułamki kafli z bogatym ornamentem, pokryte wielobarwnym szkliwem. Niektóre egzemplarze kafli datować można na koniec XVI i początek XVII wieku.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego, dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

LUBLIN, ul. Rуска, w pobliżu cerkwi, gm. loco, woj. lubelskie

- warstwy i poziomy użytkowe z XVII, XVIII, XIX wieku

Nadzory archeologiczne nad wykopami telekomunikacyjnymi, przeprowadzone w czerwcu i sierpniu przez mgr. Andrzeja Hunicza (PP Pracownie Konserwacji Zabytków O/Lublin). Finansowane przez Netia Telekom S.A.

Szczególne uwagę zwrócono na wykopy telekomunikacyjne o długości 200 metrów.

Wykopy przy ul. Ruskiej usytuowane są na obrzeżu doliny Czechówki i rozległej doliny utworzonej w miejscu, gdzie z Bystrzycą łączą się dwie mniejsze rzeki Czechówka i Czerniejówka. Rozpoznano tu nawarstwienia uzyskując dane do rekonstrukcji pierwotnego ukształtowania terenu. W ulicy Ruskiej ustalono poziomy użytkowe, a z warstw uzyskano materiał z XVII-XVIII, XIX wieku, a więc ułamki naczyń, kafli, glinianą fajkę.

Materiały przechowywane są w Muzeum Historii Miasta Lublina, oddziale Muzeum Lubelskiego. Dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Lublin, Rynek staromiejski, gm. loco, woj. lubelskie, AZP 77-81 - patrz: wczesne średniowiecze

LUBLIN, ul. Staszica, ul. Karmelicka, ul. Radziwiłłowska, gm. loco, woj. lubelskie

- nawarstwienia nowożytnego miasta

Nadzory archeologiczne nad wykopami związanymi z wymianą sieci gazowej, przeprowadzone w czerwcu i lipcu przez mgr. Andrzeja Hunicza (SKRYPTORIUM). Finansował PGNiG S.A. Zakład Gazowniczy w Lublinie.